

[Ellemann-Jensen]

op til her. Det er det mest fantasiløse og det mest skadelige, man overhovedet kan finde frem til.

Der kom to ganske overraskende oplysninger frem. For det første skatteministerens bemærkninger om, at der er tale om en helhed. For det andet hr. Rahbæk Møllers ganske overraskende oplysning om, at der tilsyneladende foreligger en aftale imellem socialdemokratiet og SF her. Vi har da hidtil forstået, at der ikke eksisterer nogle aftaler, at regeringen vil lægge sine forslag, der indgår i den såkaldte helhed, frem uden aftaler. Nu synes der altså at foreligge en aftale, en aftale imellem regeringen og SF, og derfor må jeg spørge skatteministeren: foreligger der sådan en aftale, som hr. Rahbæk Møller har talt om her? Hvis det er tilfældet, så må vi bede regeringen om at offentliggøre denne aftale. Vi må have klar besked, vi må kende det fulde indhold af denne aftale, før der foretages afstemninger omkring dette lovforslag, og vi må vide helt konkret: hvad er det, regeringen har lovet SF for at få SF til at bringe disse lovforslag igennem?

Hagen Hagensen (KF):

Ja, vi er kommet til at høre noget andet, end vi troede, under dette lovforslags behandling, og nu må vi ganske klart have at vide: hvad er der givet af løfter til SF, når hr. Rahbæk Møller kan stå og remse en række ting op, som om det var kendsgerninger, man skulle i gang med lige inde i det nye år, og når vi derefter hører skatteministeren heroppefra stå og fortælle i noget causerende form, at det var man da vist også ved at gå ind for, det kunne man tænke på? Det minder for resten en del om de svar, vi har fået i skatte- og afgiftsudvalget: der er ingen aktuelle overvejelser, men det er noget, vi vil vende tilbage til osv. Vi må have ganske klar og nøje besked om, hvad vi kan vente os ud over det, vi her er i gang med. Vi hører til dem, der siger, at løfter skal holdes, og det kan altså også gælde mellem de to partier, så vi må have klaring på, om der er nogle løfter.

For vores vedkommende er der ikke noget som helst mærkeligt i det, vi har gjort ved at stille det ændringsforslag, som vi har stillet sammen med venstre. Det er, fordi løftet, der er givet befolkningen i sommer, skal og bør

holdes. Det er ikke stillet i nogen hensigt om at vælte nogen regering. Det er stillet i den hensigt at indfri løftet, som også den regering, mens den var i en anden regering, har været med til at give folket. Det er noget, vi lægger særdeles megen vægt på.

Jeg kan kun sige én ting, som er helt afgørende for os også. Vi vil ikke være med til at skærpe beskatningen. Vi finder, at det er den dårligste vej frem. Vi har vist på en række punkter, hvordan vi kan komme igennem, men vi skal ikke øge beskatningen, tværtimod skal vi gå den anden vej. Det tror jeg også vi til fulde har vist at vi mener så klart som noget. Der er for mig ingen tvivl om, at man bør opfylde løftet, der er givet til befolkningen, og ikke skærpe skatten, men holde sig til det, den har været hidtil.

Glistrup (FP):

I denne omgang af debatten har VKR-talerne forladt talerstolen som spørgsmålstejn. Jeg skal gerne give dem de fornødne oplysninger.

Hr. Bernhard Baunsgaard har helt ret i, at man ikke kunne få noget svar, dengang man skulle afgive betænkning, men nu fik vi det klare svar. Forklaringen er ganske enkel, hr. Bernhard Baunsgaard. Imellem de to lejligheder, som hr. Bernhard Baunsgaard nævnte, fandt der det sted, som vi hørte om fra centrum-demokraterne og socialistisk folkeparti her fra talerstolen. Derfor kunne skatteministeren i denne omgang være så kry, som han ikke ville være i skatteudvalget. Der har man den ganske enkle forklaring.

For centrum-demokraternes vedkommende har vi også en ganske enkel forklaring på deres enorme faneflugt fra alt, hvad de har kæmpet valgkamp på, fra hvad de har sagt både under første behandling og anden behandling. Det er simpelt hen centrum-demokraternes gruppeformands og de andre tilbageværende centrum-demokraters frygt for at komme ud i en valgkamp. Det er det eneste, der står tilbage, efter at vi nu har hørt centrum-demokraternes tale. Problemet for centrum-demokraterne har jo hidtil kun været, hvordan de skulle dø, og efter at have hørt den tale fra hr. Bollmann ved vi, at de skal dø i en rendesten, for de er skrællinger.

Ulige interessantere var nok hr. Rahbæk Møllers tale. Dermed blev dansk politik